

Tämä on alkuperäisen artikkelin rinnakkaistallenne (final draft).

Viite:

Imppola, J. 2020. Kiinalainen saastatusnami, osa 5 : Itsenäisyyden ajan rahojen tekeleet. Numismaatikko 56 (2), 36 - 39.

SeAMK

SEINÄJOEN AMMATTIKORKEAKOULU
SEINÄJOKI UNIVERSITY OF APPLIED SCIENCES

Jorma J. Impola

Kiinalainen saastatsunami, osa 5: itsenäisyyden ajan rahojen tekeleet

Kiinalaisten huijauskopioiden tsunamin hyvin epätoivottu toinen aalto on saavuttanut numismaattiset markkinamme, ja nyt ovat myös itsenäisyyden ajan rahat kiinalaisten kopiomaakareiden kiinnostuksen kohteina.

Näitä uusia tekeleitä on ollut netissä (erityisesti Venäjällä) runsaasti tarjolla parin dollarin kappalehintaan. Jo surullisen kuuluisaksi on tullut kiinalainen tekele vuoden 1949 kuparimarkasta, ja muistin virkistämiseksi kerratkaamme sen tunnistustekijät. Aito vuoden 1949 kuparimarkka painaa tasan 4,0 grammaa, mutta Kiinan tekeleen paino on noin 3,65 grammaa. Kiinan tekeleen keskeisin ero aitoon nähden löytyy sen vuosiluvusta, mitä havainnollistaa seuraava kuva 1.

Kuva 1. Aidon ja väärän 1 markan kuparirahan vuosilukujen 19 49 yksityiskohtien vertailua. Ylinnä aidon rahan, alinna tekeleen vuosiluku. Huomatkaa punaisten havainneviivojen korostama ero numeroiden 4 ja 9 sijainneissa. Aidon numeron 9 alaosa on kärjestään terävä, kun taas väärennöksessä alaosa on pyöreä. Kuvien yhdistely ja muokkaus Jorma Impola SeAMK.

20 markan rahasta vuodelta 1932 on tullut markkinoille pelottavan hyvä kopio. Markkinoilla olevissa kopiorahoissa on joissakin asianmukaisesti COPY -stanssaus, mutta ei todellakaan kaikissa. Pelottavaksi tämän kopion tekee sen varsin hyvä laatu, mutta onneksi yksi pieni ero löytyy.

Kuva 2. Aito ja väärä 20 markan raha 1932. Ylinnä aito raha, alinna tekele. Huomatkaa rahojen pettävä samankaltaisuus. Tekeleestä on kaupan COPY-stanssattuja ja stanssaamattomia versioita. Kuvien yhdistely ja muokkaus Jorma Imppola SeAMK.

Kuva 3. Aidon ja väärän 20 markan rahan vuosilukujen 19 32 yksityiskohtien vertailua. Ylinnä aidon rahan, alinna tekeleen vuosiluku. Huomatkaa punaisten havainneympyröiden korostama ero

oikeanpuolimmaisen vuosiluvun loppuosan numeron 2 ylälenkissä. Aidossa ei lenkin päässä ole pallukkaa, mikä tekeleessä on. Kuvien yhdistely ja muokkaus Jorma Imppola SeAMK.

Myös hopeiset rahat ovat kopiotehtailijoitamme innostaneet. 200 markan rahasta mallia 1958 S on ”iloksemme” tullut etten sanoisi humoristisen kömpelö kopio.

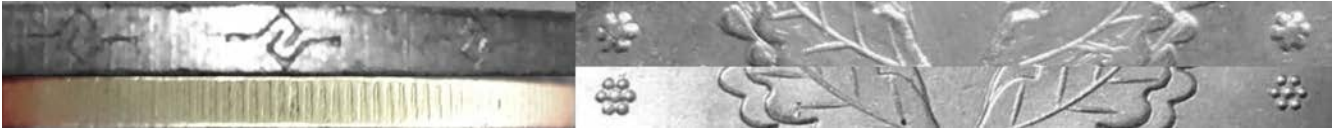
Kuva 4. Aito ja väärä 200 markan raha 1958 S. Ylinnä aito raha, alinna tekele. Huomatkaa tekeleen onneton laatu, erityisesti kirjainten ja numeroiden ”pulleus” ja epätarkkuus aitoihin verrattuna. Erityisen helpoksi tekeleen tunnistamisen tekee se, että sen rahamestarin tunnuskirjain on ihan tavallinen S, kun se aidossa on kaunokirjoitus-S. Punaiset havainnepallot ja arvo- ja tunnuspuolten väliin kuvatuista havainnekirjaimista ero selviää hyvin. Tekeleestä on kaupan COPY-stanssattuja ja stanssaamattomia versioita. Kuvien yhdistely ja muokkaus Jorma Imppola SeAMK.

500 markan olympiaraha vuodelta 1951 on kuulunut jo jonkin aikaa myös kiinalaisten repertuaariin. Vertailtaessa aitoa ja kopioitua 500 markan olympiarahaa vuodelta 1951 on pakko todeta, että

tekelerahojen arvo- ja tunnuspuolet ovat mitä mainiota laatua. Vain pieni ero arvopuolen tekstin jakavissa ruusukkeissa paljastaa väärennöksen. Mutta vain vilkaisu rahan reunaan kertoo, onko kyseessä aito vaiko kiinalaisten tekemä raha – aidossa rahassa on toistuvana kuviointina kalevalaiset kädet, kun taas tekeleissä on rihlattu reuna.

Kuva 5. Aito ja väärä 500 markan olympiaraha vuodelta 1951. Ylinnä aito raha, alinna tekele. Huomatkaa rahojen pettävä samankaltaisuus. Tekeleestä on kaupan COPY-stanssattuja ja stanssaamattomia versioita. Kuvien yhdistely ja muokkaus Jorma Impola SeAMK.

Kuva 6. Aidon ja väärän vuoden 1951 500 markan olympiarahan yksityiskohtien vertailua. Ylinnä yksityiskohtia aidosta rahasta, alinna tekeleestä. Arvpuolen ruusukkeiden pallot ovat aidossa rahassa sulautuneet yhdeksi kokonaisuudeksi, kun taas tekeleen ruusukkeiden pallot ovat erillään. Kuvien yhdistely ja muokkaus Jorma Imppola SeAMK.

Eikä tälläkään kertaa kahta ilman kolmatta. Myös 1000 markan juhlaraha vuodelta 1960 on saanut Kiinan ”ystävämme” aktiivisiksi.

Kuva 7. Aito ja väärä 500 markan juhlaraha vuodelta 1960. Ylinnä aito raha, alinna tekele. Huomatkaa tekeleen onneton laatu, erityisesti kirjainten ja numeroiden ”pulleus” ja epätarkkuus aitoihin verrattuna. Mitään muuta yksittäistä tunnistustekijää, kuin huono laatu, ei aidon ja tekeleen välillä ole. Tekeleestä

on kaupan COPY-stanssattuja ja stanssaamattomia versioita. Kuvien yhdistely ja muokkaus Jorma Imppola SeAMK.

Myös vuoden 1926 kultarahamme ovat saaneet omat kopionsa. Koska kopiot eivät ole kultaa, vaan korkeintaan kullattuja, ei tunnistaminen siltä osin ole vaikeaa. Johtuen kullan korkeasta ominaispainosta ovat tekeleet tyypillisesti liian paksuja ja alipainoisia aitoihin verrattuna. Aito 100 markan kultaraha vuodelta 1926 painaa 4,21 grammaa ja 200 markan kultaraha vuodelta 1926 painaa 8,42 grammaa.

Kuva 8. Aito ja väärä 100 markan kultaraha vuodelta 1926. Ylinnä aito raha, alinna tekele. Huomatkaa tekeleen heikompi laatu, erityisesti kirjainten ja numeroiden ”pulleus” ja epätarkkuus aitoihin verrattuna. Myös kuusenoksat ja teksti ovat tekeleessä reunaan nähden aitoa lähempänä. Tekeleitä on myös saatavana kullattuina. Tekeleestä on kaupan COPY-stanssattuja ja stanssaamattomia versioita. Kuvien yhdistely ja muokkaus Jorma Imppola SeAMK.

Kuva 9. Aito ja väärä 200 markkan kultaraha vuodelta 1926. Ylinnä aito raha, alinna tekele. Huomatkaa tekeleen heikompi laatu, erityisesti kirjainten ja numeroiden ”pulleus” ja epätarkkuus aitoihin verrattuna, mikä onkin ainoa selkeä ero aidon ja tekeleen välillä. Tekeleitä on myös saatavana kullattuina. Tekeleestä on kaupan COPY-stanssattuja ja stanssaamattomia versioita. Kuvien yhdistely ja muokkaus Jorma Imppola SeAMK.

Kuva 10. Aidon ja väärän vuoden 1926 100 markan ja 200 markan kultarahojen arvopuolten yksityiskohtien vertailua. Ylinnä yksityiskohtia aidoista rahasta, alinna tekeleistä. 100 markan rahojen välillä on isoja eroja kuusenoksien tyvissä ja sanan MARKKAA asemoinnissa; 200 markan rahojen erot liittyvät lähinnä kirjainten ja kuvioden terävyyteen. Ilmeisesti 100 markan tekele on tehty hyödyntämällä 200 markan tekeleen meistejä, jotka on skaalattu hieman pienempään kokoon. Kuvien yhdistely ja muokkaus Jorma Imppola SeAMK.

Edellä mainittujen osin vaarallistenkin tekeleiden lisäksi ovat kiinalaiset tuottaneet iloksemme ainakin väärennetyn 50 pennin rahan vuodelta 1940 ja väärennetyn 5 markan rahan vuodelta 1953, jotka on valmistettu jonkinlaisesta pronssin kaltaisesta metallista. 50-pennisen tekemisessä ei oikein ole taloudellisesti mieltä, eikä pronssin värinen 5-markkainen vuodelta 1953 sekään vakuuta. Siispä en niihin tällä kertaa sen enempää viitsi paneutua.

Ollaanpa siis tarkkoina näidenkin kanssa!